ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a noua)

14 februarie 2017 [1]*

„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Anularea mărcii figurative anterioare care constituie temeiul deciziei atacate — Nepronunțare asupra fondului”

În cauza T-333/14,

Andreas Helbrecht, cu domiciliul în Hilden (Germania), reprezentat de C. König, avocat,

reclamant,

împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de M. Rajh, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte din procedura în fața camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

Lenci Calzature SpA, cu sediul în Turchetto-Montecarlo (Italia), reprezentată de F. Celluprica și de F. Fischetti, avocați,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 27 februarie 2014 (cauza R 830/2013-5), în legătură cu o procedură de opoziție între Lenci Calzature și domnul Helbrecht,

TRIBUNALUL (Camera a noua),

compus din domnii S. Gervasoni, președinte, L. Madise și R. da Silva Passos (raportor), judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

dă prezenta

1 — Limba de procedură: engleza.

Ordonanță

Istoricul cauzei, procedura și concluziile părților

1 La 8 ianuarie 2009, reclamantul, domnul Andreas Helbrecht, a introdus o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), astfel cum a fost modificat [înlocuit cu Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1)].

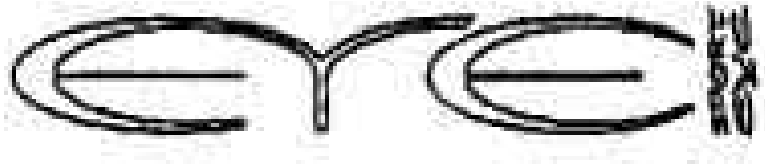
2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul verbal SportEyes. Produsele pentru care a fost solicitată înregistrarea fac parte din clasa 25, în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat, și corespund următoarei descrieri: „Încălțăminte din piele, imitație de piele, cauciuc sau materiale plastice, încălțăminte și cizme de ploaie; articole de acoperit capul din materiale textile, articole de acoperit capul din piele și din imitație de piele, articole de acoperit capul din cauciuc sau din materiale plastice, în special caschete cu cozoroc; îmbrăcăminte din materiale textile, din piele și din imitație de piele, cauciuc sau materiale plastice; mănuși”.

3 Cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 11/2009 din 30 martie 2009.

4 La 29 iunie 2009, intervenienta, Lenci Calzature SpA, a formulat opoziție, în temeiul articolului 41 din Regulamentul nr. 207/2009, la înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele vizate la punctul 2 de mai sus.

5 Opoziția s-a întemeiat pe următoarele drepturi anterioare:

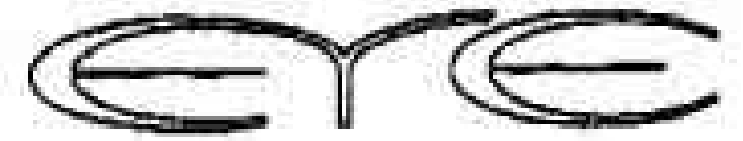
— marca Uniunii Europene figurativă anterioară următoare, depusă la 15 octombrie 2004 și înregistrată la 6 septembrie 2008 cu numărul 4073334, pentru produsele din clasa 25, și anume „încălțăminte, cizme, papuci și pantofi în general, îmbrăcăminte și pălării”:

— marca Uniunii Europene figurativă anterioară următoare, depusă la 15 octombrie 2004 și înregistrată la 5 septembrie 2008 cu numărul 4077251, pentru produsele din clasa 25:

— marca Uniunii Europene figurativă anterioară următoare, depusă la 15 octombrie 2004 și înregistrată la 5 septembrie 2008 cu numărul 4077236, pentru produsele din clasa 25:

— marca Uniunii Europene figurativă anterioară următoare, depusă la 31 mai 2000 și înregistrată la 24 iulie 2001 cu numărul 1683986, pentru produsele din clasa 25:

6 Motivul invocat în susținerea opoziției a fost cel menționat la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

7 Prin decizia din 7 martie 2013, divizia de opoziție, după ce a examinat opoziția doar în raport cu marca anterioară înregistrată cu numărul 4073334, a admis opoziția pentru toate produsele în discuție.

8 La 3 mai 2013, reclamantul a formulat o cale de atac la EUIPO împotriva deciziei diviziei de opoziție, în temeiul articolelor 58-60 din Regulamentul nr. 207/2009.

9 Prin Decizia din 27 februarie 2014 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a cincea de recurs a EUIPO a confirmat decizia diviziei de opoziție și a respins cererea de înregistrare a mărcii solicitate. Camera de recurs a indicat, la punctul 16 din decizia atacată, că începea prin examinarea mărcii anterioare înregistrate cu numărul 4073334. Aceasta a considerat, la punctele 17-19 din decizia atacată, că teritoriul relevant era cel al Uniunii Europene și că consumatorul vizat era marele public, normal informat și suficient de atent și de avizat, al cărui nivel de atenție trebuia considerat mediu. Camera de recurs a confirmat, la punctul 20 din decizia atacată, constatarea diviziei de opoziție

potrivit căreia produsele în discuție erau identice. La punctele 30 și 31 din decizia atacată, camera de recurs a apreciat că, atât pe plan vizual, cât și fonetic, semnele în conflict erau similare. La punctul 32 din decizia menționată, aceasta a considerat că, la nivel conceptual și în privința publicului anglofon, semnele respective prezentau o similitudine conceptuală ridicată. Astfel, la punctul 33 din decizia respectivă, camera de recurs a constatat existența unei similitudini între semnele în conflict. În ceea ce privește riscul de confuzie, camera de recurs a considerat la punctele 34-40 din decizia atacată că, având în vedere imaginea imperfectă a mărcilor pe care consumatorul o păstra în memorie, exista un risc de confuzie în raport cu identitatea produselor în discuție și cu similitudinea semnelor respective. După ce a indicat la punctul 39 din decizia atacată că, din motive de economie procedurală, nu urma să examineze celelalte mărci anterioare pe care se întemeia opoziția, camera de recurs a respins calea de atac.

10 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 13 mai 2014, reclamantul a formulat prezenta acțiune.

11 EUIPO a depus un memoriu în răspuns la grefa Tribunalului la 24 octombrie 2014.

12 Intervenienta a depus un memoriu în răspuns la grefa Tribunalului la 31 octombrie 2014.

13 În cererea introductivă, reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

14 În memoriile lor în răspuns, EUIPO și intervenienta solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

15 Printr-un act depus la grefa Tribunalului la 28 octombrie 2016, reclamantul a adus la cunoștința Tribunalului faptul că divizia de anulare a EUIPO declarase mărcile figurative anterioare citate la punctul 5 de mai sus fie decăzute (Decizia nr. 10958 C din 3 martie 2016 privind marca înregistrată cu numărul 1683986), fie nule (Deciziile nr. 12041 C, 12042 C și 12040 C din 7 iulie 2016 privind mărcile înregistrate cu numerele 4073334, 4077236 și 4077251), toate aceste decizii rămânând definitive.

16 La 24 noiembrie 2016, la propunerea judecătorului raportor, Tribunalul a comunicat părților o măsură de organizare a procedurii prin care le-a invitat să se pronunțe cu privire la problema dacă, ținând seama de adoptarea acestor decizii, prezenta acțiune își păstra încă obiectul.

17 În răspunsul său, reclamantul, prin actul depus la grefa Tribunalului la 8 decembrie 2016, a precizat în esență că, în opinia sa, acțiunea își păstra obiectul, întrucât urmărea să obțină înregistrarea mărcii solicitate, cu condiția ca Tribunalul să aibă intenția de a anula decizia atacată, pentru motivul că mărcile anterioare au făcut obiectul unor decizii de constatare a nulității sau a decăderii.

18 În ceea ce privește intervenienta, aceasta a indicat prin actul depus la grefa Tribunalului la 9 decembrie 2016 că, în opinia sa, acțiunea a rămas fără obiect.

19 De asemenea, prin actul depus la grefa Tribunalului la 8 decembrie 2016, EUIPO a confirmat caracterul definitiv al celor patru decizii menționate la punctul 15 de mai sus. Pe de altă parte, acesta a arătat că era de părere că, întrucât marca anterioară înregistrată cu numărul 4073334, care

constituia temeiul deciziei atacate, devenise nulă prin efectul Deciziei nr. 12041 C din 7 iulie 2016, prezenta acțiune nu mai avea obiect. În sfârșit, EUIPO a considerat că reclamantul trebuia obligat la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

20 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, o procedură de opoziție este lipsită de obiect în ipoteza în care se pronunță nulitatea mărcii anterioare pe care se întemeiază [a se vedea Hotărârea din 25 mai 2016, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza), T-753/14, nepublicată, EU:T:2016:312, punctul 24 și jurisprudența citată].

21 În consecință, într-o asemenea ipoteză, acțiunea în anulare formulată în fața Tribunalului împotriva deciziei camerei de recurs își pierde de asemenea obiectul [Ordonanța din 27 septembrie 2010, Hidalgo/OAPI – Bodegas Hidalgo – La Gitana (HIDALGO), T-365/08, nepublicată, EU:T:2010:407, punctul 6, și Hotărârea din 25 mai 2016, ocean beach club ibiza, T-753/14, nepublicată, EU:T:2016:312, punctul 25].

22 Astfel, potrivit articolului 55 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, se consideră că marca Uniunii Europene care a fost declarată nulă nu a avut, încă de la început, efectele prevăzute de acest regulament. Rezultă că trebuie să se considere că marca anterioară nu și-a produs efectele și, prin urmare, nu a putut constitui temeiul unei opoziții împotriva mărcii solicitate [a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 martie 2015, Three-N-Products/OAPI – Munindra (PRANAYUR), T-543/13, nepublicată, EU:T:2015:134, punctul 16].

23 În speță, decizia atacată se întemeiază exclusiv pe examinarea riscului de confuzie între marca solicitată și marca anterioară înregistrată cu numărul 4073334, care a constituit motivul pentru care divizia de opoziție a admis opoziția. Or, este cert că, prin decizia sa din 7 iulie 2016, divizia de anulare a declarat această marcă anterioară nulă și că această decizie a rămas definitivă.

24 Prin urmare, în urma anulării mărcii anterioare înregistrate cu numărul 4073334, singura marcă anterioară cu privire la care opoziția din decizia atacată a fost declarată întemeiată a dispărut și procedura de opoziție a rămas fără obiect în ceea ce privește această marcă anterioară. În consecință, conform articolului 131 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prezenta acțiune a rămas fără obiect și nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului.

25 Deși reclamantul susține că o decizie pe fond a Tribunalului în prezenta procedură i-ar aduce un beneficiu, trebuie notat că, potrivit unei jurisprudențe constante, interesul de a exercita acțiunea trebuie să existe în continuare până la momentul pronunțării hotărârii judecătorești, sub sancțiunea nepronunțării asupra fondului, ceea ce presupune ca acțiunea să fie susceptibilă, prin rezultatul său, să aducă un beneficiu părții care a formulat-o (Hotărârea din 7 iunie 2007, Wunenburger/Comisia, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punctul 42, și Ordonanța din 11 octombrie 2007, Wilfer/OAPI, C-301/05 P, nepublicată, EU:C:2007:593, punctul 19; a se vedea de asemenea Hotărârea din 10 decembrie 2010, Ryanair/Comisia, T-494/08-T-500/08 și T-509/08, EU:T:2010:511, punctul 43 și jurisprudența citată).

26 Or, trebuie constatat, în speță, că o decizie pe fond a Tribunalului nu poate aduce un beneficiu reclamantului. Astfel, în temeiul articolului 64 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, deciziile camerelor de recurs produc efecte numai de la data expirării termenului menționat la articolul 65 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 sau, dacă a fost înaintată o acțiune în fața instanței Uniunii, de la data respingerii căii de atac în cauză. Or, niciuna dintre aceste două ipoteze nu se prezintă în cazul în care, precum în prezentul litigiu, Tribunalul constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei [Ordonanța din 26 noiembrie 2012, MIP Metro/OAPI – Real Seguros (real,- QUALITY), T-548/11, nepublicată, EU:T:2012:623, punctul 23; a se vedea de asemenea în acest

sens Ordonanța din 3 iulie 2003, Lichtwer Pharma/OAPI – Biofarma (Sedonium), T-10/01, EU:T:2003:182, punctul 17, și Ordonanța din 11 septembrie 2007, Lancôme/OAPI – Baudon (AROMACOSMETIQUE), T-185/04, nepublicată, EU:T:2007:249, punctul 22]. Prezenta acțiune își pierde obiectul întrucât se consideră că decizia atacată a fost lipsită de drept, încă de la început, de efectele prevăzute de Regulamentul nr. 207/2009 și, prin urmare, nu s-a putut admite vreo opoziție, astfel cum reiese de la punctele 21 și 22 de mai sus. Prin urmare, Tribunalul nu se poate pronunța asupra legalității unei decizii care, precum decizia atacată, este lipsită de orice efect de drept. Pentru aceleași motive, *a fortiori*, acesta nu se poate pronunța în sensul anulării ei.

27 Pe de altă parte, atunci când este sesizat cu o cerere de anulare, acțiunea cu care este sesizat Tribunalul vizează controlul legalității deciziilor camerelor de recurs ale EUIPO în sensul articolului 65 din Regulamentul nr. 207/2009 [a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 mai 2009, Fiorucci/OAPI – Edwin (ELIO FIORUCCI), T-165/06, EU:T:2009:157, punctul 21 și jurisprudența citată]. În această privință, Tribunalul efectuează un control al legalității deciziilor instanțelor EUIPO și nu poate, în orice caz, să înlocuiască motivarea instanței competente a EUIPO, care este autorul actului atacat, cu propria motivare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 mai 2009, ELIO FIORUCCI, T-165/06, EU:T:2009:157, punctul 65). Astfel, nu este de competența acestuia să se pronunțe asupra riscului de confuzie dintre marca solicitată și celelalte mărci anterioare, și anume mărcile înregistrate cu numerele 1683986, 4077236 și 4077251, devenite caduce (1683986) sau nule (4077236 și 4077251). O asemenea examinare este, dacă este cazul, de competența EUIPO, în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

28 Rezultă din cele ce precedă că nu mai este necesară pronunțarea asupra prezentei acțiuni.

Cu privire la cheltuielile de judecată

29 Potrivit articolului 137 din Regulamentul de procedură, cheltuielile de judecată rămân la aprecierea Tribunalului în cazul în care acesta nu se pronunță asupra fondului.

30 În speță, reclamantul a solicitat obligarea intervenientei și a EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

31 În ceea ce privește EUIPO, acesta a solicitat obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

32 În această privință, trebuie să se constate că nepronunțarea asupra fondului în prezenta cauză se datorează anulării mărcii figurative anterioare pe care se întemeiază opoziția.

33 Prin urmare, este necesar să se decidă că intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de reclamant. EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua)

dispune:

1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra acțiunii.

2) Lenci Calzature SpA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de domnul Andreas Helbrecht. Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) suportă propriile cheltuieli de judecată.

Luxemburg, 14 februarie 2017.

Grefier
E. Coulon

Președinte
S. Gervasoni